

Richard III zingt zoet

Theater

Richard III door Orkater. Gezien:
25/9 Schouwburg Amsterdam.
Inl: richard3.nl

●●●●●

Door KESTER FRERIKS

Gewelddadig en poëtisch, schurkachtig en melancholiek, wreed en muzikaal: zo vertolkt hoofdrolspeler Gijs Scholten van Aschat *Richard III* van Shakespeare. Uit machtshonger moordt Richard zijn familie uit. Tegelijk is hij een satanische charmeur die iedereen voor zich inneemt.

Met regisseur Matthijs Rümke bewerkte Scholten van Aschat de tragedie uit 1591 tot indrukwekkend muziektheater, gedragen door muziek van Tom Waits. Scholten van Aschat beheerst de hele voorstelling op schitterende wijze; hij is acteur én zanger. Als zanger van liederen als *All the world is green* tempert hij het kwaad, of benadrukt zijn cynische maskerade als liefhebbende heerser. Begeleid door stampende laarzen verhogen liederen als *Misery is the River of the World* juist de dreiging van Richards clan, gespeeld door de band The Sadists. Richard en zijn hooligans dragen grauwe Schotse rokken. De tegenspelers zijn hendaags gekleed.

Virtuoos snerpende gitaren, onder meer van bandleider Vincent

van Warmerdam, begeleiden Richards suïcidale grootheidswaan. Hij is kreupel; aan zijn hand klinken belletjes alsof hij een melaatse is. De moorden worden verbeeld door grote plastic zakken vuilnis tegen ijzeren platen aan te knallen. Aan het slot is de ravage nauwelijks te overzien. Richard wereld is net zo desolaat als de kale, bakstenen wanden van het toneelhuis van de schouwburg.

Deze *Richard III* is een hallucinerende voorstelling, rauw, duister, gevaarlijk. Het is of het kwaad met orkaankracht over de bühne raast. Aan het slot kan Richard niets anders doen dan geluidloos schreeuwen: „Een paard, een paard, mijn wereld voor een paard!”

De regie zet acteurs in van verschillende generaties. Trudy de Jong, Petra Laseur, Rudolf Lucieer en Nettie Blanken vertegenwoordigen een oudere generatie. Tegenover hen staan jonge spelers als Mieke de Groote in de rol van weduwe Lady Anne en Guy Clemens als Buckingham. En natuurlijk de bandleiden van The Sadists. Het stuk gaat ook over van oud op jong. De ruige *sound* van Tom Waits met slagwerk, gitaren en de solide zangstem van Scholten van Aschat harmoniëren vanzelfsprekend met Shakespeares tragedie. Alsof dit stuk ooit werd geschreven voor Tom Waits en Scholten van Aschat.

 [Print dit artikel](#)